

UCTILI PAMÁTKU OSVOBODITELŮ

V neděli 26. dubna uplynulo 75 let od doby, kdy vojska 2. ukrajinského frontu Rudé armády pod vedením maršála Sovětského svazu Rodiona Jakovleviče Malinovského osvobodila Brno, druhé největší město Československé republiky, od fašistického Německa.

Ze známých důvodů uctili brněnští komunisté toto letošní významné výročí našeho města prostřednictvím jen několika zástupců městského výboru v čele s jeho předsedou Martinem Říhou položením květin na Čestném pohřebišti na Ústředním hřbitově, k pomníku maršála Malinovského na Malinovského náměstí, k pomníku Rudoarmějce na Moravském náměstí a rovněž na pohřebišti padlých vojáků – památníku Rudoarmějců v parku na Božetěchově ul. v Králově Poli. Pietní akce k 75. výročí osvobození byly v období od 21. dubna do 1. května uspořádány v MČ: Brno-střed, Bystrc, Kohoutovice, Komín, Králov Pole, Líšeň, Řečkovice, Slatina, Soběšice, Starý Lískovec a Žebětín. Tam, kde to bylo třeba, zajistili i úklid těchto prostor. V Echu přinášíme fotografie Tibora Dávda a dalších.

Aleš Růčka

Dnes je 9. květen - Den vítězství. Sice jen komorně, ale s úctou a vděčností jsme si ho spolu s představiteli Generálního konzulátu Ruska a ruskojazyčnou komunitou připomněli na vojenském pohřebišti brněnského Ústředního hřbitova.

Jsmo vděční za tisíce obětí a naši svobodu a hlavně - NEZAPOMÍNÁME! Tibor Dávid

Ještě k výročí osvobození

Dne 16. 4. zaslal předseda MěV s. Říha dopis panu A. N. Budaevovi, generálnímu konzulovi Ruské federace v Brně. Informoval ho o přístupu brněnských komunistů k oslavám 75. výročí osvobození Brna a celého Československa v podmínkách současného stavu nouze. Dále uvedl: „S pobouřením jsme v minulých dnech přijali informaci o odstranění sochy maršála Koněva v Praze. Přijmeme, prosím, mé ujištění, že brněnští komunisté, stejně jako všichni normálně smýšlející lidé, jsou tímto svévolným činem pohoršení a jednoznačně jej odsuzují. Náš městský výbor na tento čin reagoval ještě týž den tiskovým prohlášením, které pro informaci přikládám. Přijměte, prosím, v této souvislosti, mou omluvu všech slušných lidí v Brně za tento nehorázný čin, který chápou především jako neúctu k obětem našich osvobodite-

lů a současně jako jeden z dalších kroků k přepisování dějin.“

Ve své odpovědi pan generální konzul uvedl:

„Vážený pane předsedo,

rozumíme všechna bezpečnostní opatření v souvislosti s nouzovým stavem a děkujeme za informace ohledně pietních aktů.

Také dovoluji mi, abych Vám jménem Ruského konzulátu a svým jménem poděkoval za laskavá slova podpory v souvislosti s nešťastnou demontáží sochy maršála Koněva. Naše národy ve společném boji porazily fašismus, a proto zachování historické pravdy a předávání této pravdy mladším generacím je našim hlavním úkolem v boji proti současným pokusům zkreslování dějin a rehabilitaci politiky nenávisti a xenofobie.“ (A. Růčka)

MALÉ ZAMYŠLENÍ ALEŠE RŮČKY V SOUVISLOSTI S KORONAVIREM

Uplynul určitý čas od chvíle, kdy jsem psal tyto řádky. Koronavirus, respektive vládní opatření směřující k potlačení jeho šíření, nás však i nadále trápí. Vítky tak ukončení každé restriktce.

Jako snad každý, i já jsem již unaven způsobem života, který nám byl vládou naordinován. Na rozdíl od opozičních stran, které se v podstatě věnují neustávající kritice každického kroku vlády však chápu nutnost všech přijatých opatření, byť se mi některá nelíbí, byť bych někdy volil jiný způsob. Na rozdíl od opozice však zcela přiznávám právo vlády na omyl a už vůbec si nemyslím, že postupuje nahodile, nekonceptně. Chápu, že do toho padla stejně nepřipravená jako všichni ostatní a bylo na ní, aby situaci bezodkladně řešila. Této výzvy se dle mého názoru zhostila úspěšně a je nemorální okopávat ji kotníky za různé chyby a omyly. Podstatné chyby či omyly se nedopustila, naopak včasností a razancí přijatých opatření uchránila nevyčísitelné množství občanů před nákazou a smrtí. To se opozici pochopitelně do krámu nehodí, na podzim přece budou krajské volby a příští rok senátní. Případá mi, že opozice využívá současného stavu k předvolební agitaci. Pod rouškou aktivního podílu na řešení koronavirové krize nevedou boj ani tak proti vládě, ale proti Babišovi. Opozice se na rozdíl od vlády nechová národohospodářsky, ale nereálnými populistickými návrhy a požadavky de facto zakládá ekonomické problémy naší země na dlouhou dobu dopředu.

Podpora vlády komunistickou stranou rozhodně neznamená, že ji bude podporovat vždy a ve všem, a ani já nepatřím mezi její nekritické podporovatele. O jednom jsem však přesvědčen – vláda se svých povinností, především v ochraně zdraví obyvatelstva a minimalizace ekonomických ztrát, zhostí jak nejlépe umí. Únava na tvářích premiéra a jednotlivých ministrů na tiskových konferencích především v prvních týdnech pandemie jednoznačně svědčila o úsilí, které řešení problémů věnovali a věnují. Na pořadu těchto dnů je jen správné ji v tomto úsilí podporovat. Nemyslím, že je zapotřebí vést neustálé, v podstatě plané diskuse o jednotlivých konkrétních opatřeních a krocích vlády. Pro mne jsou podstatná čísla – počty testovaných, nakažených, nemocných, hospitalizovaných, zemřelých. Při srovnání těchto čísel s čísly v jiných zemích nutně docházím k závěru, že se vláda ČR chovala a chová zodpovědně a zaslouží si uznání.

Zamýšlím se i nad otázkou, co kladného současná pandemie do našeho života přináší. Některé tako-

vé klady již v médiích zazněly. Především jde o obrovskou vlnu solidarity mezi lidmi. Začalo to šitím roušek, tisknutím respirátorů a ochranných štítů, konkrétní pomocí potřebným. Ve výčtu by se dalo pokračovat. Ukázalo se, že občanům republiky nejsou vzniklé problémy lhostejné a jsou ochotni, bez sebe-menší vnější podmínky, osobně přispět k jejich překonání svým časem, svými prostředky.

Pandemie nám rovněž ukázala, že mezi námi žijí tisíce hrdinů, aniž jsme to dříve tušili. Samozřejmě mám na mysli především pracovníky ve zdravotnictví, ale týká se to prakticky všech oborů. Nebudu je vyjmenovávat, nerad bych na někoho zapomněl, neboť se skutečně nejedná jen o pracovníky první linie či sociálních i dalších služeb. Nezištně se do boje proti zákeřné nemoci zapojili pracovníci mnoha dalších profesí. Ti všichni si zaslouží naše poděkování a ocenění. Jsem hrdý na to, že v jejich řadách jsou i členové naší strany.

Pandemie nás rovněž upozornila na rezervy ve využívání možností, jež nám dávají nové technologie. Týká se to i nás na městském výboru strany, především i v oblasti rychlé komunikace.

To vše se nutně odrazí i v našem pohledu na společnost, její další rozvoj. Budoucnost nám ukáže, jak toho využijeme. Bude záležet na každém z nás, v čí prospěch ji budeme formovat.

Informace MěV KSČM v Brně

V návaznosti na vládní nařízení přijatá v souvislosti s pandemií přijal i MěV některá opatření omezující činnost sekretariátu, stranických orgánů a organizací. Tato jsou postupně na základě rozhodnutí vlády uvolňována. Od 4. května je zajištěna běžná činnost sekretariátu MěV. Při návštěvě MěV je však třeba počítat s dodržáním určitých pravidel, schválených výkonným výborem MěV dne 4. 5. 2020:

- Všichni nájemníci i návštěvníci jsou při pobytu v budově povinni dodržovat příslušná nařízení vlády ČR přijatá v souvislosti s bojem proti pandemii.
- Desinfekci rukou lze provést (mimo přízemí) v každém podlaží u výtahů.
- Pro kontakt doporučujeme upřednostňovat elektronickou a telefonickou komunikaci před osobním setkáním.
- Schůzová činnost je možná pouze v souladu s platnými nařízeními vlády ČR.

Tato opatření budou platit do odvolání.

Aleš Růčka

KORONAVIRUS OBRÁTIL VŠECHNO NARUBY

První jím nakažený se u nás ocitl 1. března 2020 a do 31. března jich bylo již 3 257. Jejich počet rostl několik dnů po stovkách. Vláda vyhlásila 12. března nouzový stav na 30 dnů a 15. března omezení pohybu na veřejných místech a od 19. března lidé musí chodit s rouškami. Od rána do večera v televizi opakují, co můžeme a co máme dělat v uvedené situaci. Každodenní život se zastavil.

24. března zasedala mimořádně Sněmovna a schválila v legislativní nouzi opatření vlády a 25. března tak učinili i senátoři, kteří na rozdíl od poslanců zasedají stále bez ohledu na zákaz shromažďování většího počtu lidí. Předseda Senátu brzy vystrčil rohy a zamával pěstičkami proti dopisu čínského velvyslance kvůli cestě na Tchaj-wan, požadoval dokonce odvolání velvyslance. Ale když americký velvyslanec přišel do Sněmovny požadovat zrušení digitální daně pro americké firmy u nás působící, byl klid po pěšině. Nelze přece kritizovat našeho nej-

většího spojence, vše je mu u nás dovoleno. Byl velký křik, když premiér a několik členů vlády bylo na letišti při příjezdu letounu se zdravotnickými pomůckami. Pavel Fischer označil toto uvítání za blízké vlastizrady. Arm. gen. v. v. Petr Pavel dodávku z Číny považuje za bezpečnostní riziko. Podobně reagovala poslankyně Markéta Adamová v Lidových novinách 26. března 2020. Ta se projevila i jinak, když na mimořádné Sněmovně řekla, že vláda řádně neinformuje o svých opatřeních (*premiér by Markétce měl vždy do ouška zašeptat své záměry a zeptat se, zda souhlasí*). Vyjádřila též obavy ze zneužití moci vládou v době epidemie – *My to budeme hlídat (sledujte raději volební modely o tak tak pěti procentech pro Topisty)*. Na nedostatek informací o tom, co vláda chystá na podporu podnikatelů a živnostníků, si stěžoval předseda ODS 27. března a pozadu nezustal ani šéf Pirátů 30. března. Asi nesledující tiskovky po zasedání vlády, na nichž ministryně financí a zejména ministr průmyslu a obchodu vždy obsáhle hovoří o tom, na čem se vláda usnesla ve prospěch obou skupin obyvatel. Už dnes chybí a budou chybět finance na obnovu výroby, na mimořádné výdaje v době epidemie. Už v denním tisku se objevily dotazy, zda např. provozovatelé solárních elektráren a církve na určitou dobu dočasně nepřevezmou dotace od státu. A když premiér a ministr vnitra podotkli, že by miliardy na výzbroj a techniku naší armády mohly počkat, spustila křik poslankyně Černochová, prý naši armádu si musíme hýčkat, poněvadž nás chrání před nepřáteli (*asi je hýčkána a používá tento termín i v jiné souvislosti*).

Když vešlo ve známost, že vláda navrhne prodloužit nouzový stav do 15. května 2020, spustili předsedové opozičních stran velkou bouřku. Co si to vláda dovoluje, kdy lidé budou moci volně se pohybovat. Na mimořádných tiskových konferencích večer 6. a ráno 7. dubna zejména předsedové ODS a Pirátů a předsedkyně Topistů požadovali od vlády plán dalšího postupu ve společnosti. Totéž opakovali na jednání Sněmovny a po projevu premiéra, že jde především o ochranu zdraví lidí, spustili znovu, že vláda žádný plán dalšího postupu nepředložila. Předsedkyně Topistů dokonce navrhovala přerušit jednání do té doby, než přijdou premiér, ministři vnitra a zdravotnictví, aby vyslechli připomínky opozičních poslanců a reagovali. Její návrh nebyl schválen, poněvadž už na dvou tiskovkách a po projevu premiéra povídali to stále stejné a bylo dohodnuto, že uvedení ministrů budou sledovat jednání v kancelářích. Před-

(Dokončení na straně 4)

Tato iniciativa KSČM má mezi občany velkou odezvu. V posledním měsíci na sociálních sítích denně přibývaly od východu na západ fotografie vyzdobených pomníků jako výrazu díky za naše osvobození. Na fotografiích je vyzdobený hrob vojákům Rudé armády v mé rodné obci Tvrdonice. Podělím se s vámi se svojí vzpomínkou.

Jako kluk jsem chodíval s babičkou na hřbitov coby "pomocná síla". Pár kroků od našeho hrobu byl malý hrob s památníkem letce RA. Uklidila hrob náš a potom také jeho. Na mně viděla, že už už bych nejraději zmizel - tak říkala "viš, jeho maminka mu hrob uklidit nemůže, to je to nejmenší, co mu za osvobození můžeme splatit..."

Dnes je hrob součástí památníku nad společným hrobem. Komunisté a obec Tvrdonice, její starosta Zdeněk Tesařík, se vzorně starají. S rodáky vždy v dubnu vzpomínám i já.

Jan Korbel

V přednášce **Marxismus a politika 26. března 2014** řekl, že jde o to, jak nám může pomoci Marx a marxismus v rozšiřování toho, co se dnes v politice děje například v mezinárodních vztazích. Imperialismus je dnes síť, která obepíná zeměkouli, je to struktura, která má své hierarchie, má svá místa, která jsou daleko významnější, než jsou místa jiná. Svůj význam mají otázky závislosti a nezávislosti. Existuje stát závislý na něčem nebo na někom, kdo ho ovládá, přičemž velmoci měly ovládat malé státy. Ale i velmoci mohou být zajatci malých států a jejich zájmů a třeba lokálních, nacionalismu. Vývoj nejde jednosměrně. Existuje vzájemná propojenost velkých a malých systémů. Velké systémy jsou víc a víc zprostředkovány fungováním systémů malých. A platí to i opačně. A při posuzování rozporů v politickém systému se Lenin snažil využívat možnosti rozporů uvnitř imperialismu. Měl představu, že bolševická revoluce může přežít v systému, který je velice složitě strukturovaný. A pokud jde o občanskou společnost, ta v carském Rusku nebyla. A když se stát ocitl v krizi, moc ležela doslova na ulici, šlo o to ji zdvihnout. To bolševici dokázali mistrně. Občanská společnost je místo, kde se vede zápas o budoucí společnost. Je nutno bojovat o kulturní hegemonii, o symboly, které fungu-

jí a které obíhají. Bývá problémem, jak vytvořit koalici těch, kteří by měli mít zájem na změně systému. Strana, která o tohle usiluje, musí být jakýsi tlumočnické mezi jednotlivými třídami, vrstvami a skupinami tak, aby tyto pochopily, že mají společný zájem na té změně. Marxisté se hlásí k univerzální hodnotě, kterou je důstojnost člověka a tam, kde je ohrožena, musíme být velmi ostražití. A všechny převraty mají řadu společných rysů. Začíná to na náměstích třeba jako shromáždění nenásilných protestujících. A na konci je převrat. Jsou lidé, kteří nezastírají, že jejich konečný cíl by bylo vítězství na Rudém náměstí. Rádi by i jinde, třeba v Pekingu. Ale hodnotové orientace jsou trvalejší a mají přesah do budoucnosti. Jsme vzdáleni od individualistických a pravicových tržních iluzí začátku 90. let. Už se dostaly hodně daleko. Začaly převažovat nové hodnoty, spojené s určitou soudržností a solidaritou, hodnoty, které mají trvalejší význam.

Procházka texty přednášek Miloslava Ransdorfa končí. Nešlo a nemůže nahradit četbu textů autora, který již bohužel nemůže pokračovat v posuzování významných osobností a událostí minulosti i současnosti. Šlo o to čtenářskou obec občasně informovat o knize M. Ransdorfa a doporučit jejich četbu.

KORONAVIRUS OBRÁTIL VŠECHNO NARUBY

(Dokončení ze strany 3)

seda Pirátů předložil několik návrhů na usnesení, v nichž byla vláda úkolována, co má udělat ke spokojenosti především opozice, obaleno do frází o právech občanů na volný pohyb po republice i za její hranice. Návrhy pochopitelně nebyly schváleny.

Nakonec bylo schváleno prodloužení nouzového stavu do 30. dubna 2020 s doplňkem, že podle situace s počty nakažených by bylo možno koncem dubna jednat o dalším prodloužení. Ještě před jednáním Sněmovny Kateřina Perknerová v Deníku 4. dubna 2020 uvedla, že trpělivost veřejnosti dosáhla limitu a není v jejich silách vše poslušně snášet, aniž by znala možné scénáře, za jakých podmínek se to které opatření zruší. Zprávy z Wu-chanu ukazují, že ani nejprísnější opatření omezení volného pohybu a rouškování nákazu nezastavily. Odpovědní činitelé musejí velmi brzy odpovědět na otázku, co bude dál. Pokud lidé nedostanou odpovědi na své otázky, může

jejich frustrace vybuchnout nežádoucím způsobem, například masovým zaplavením ulic, parků, sportovišť (to měla být výzva jít do ulic? Uvědomila si, co uvedla?). Opozice nebere v úvahu rostoucí počty nakažených u nás a počty zesnulých v USA, ve Španělsku, v Itálii, Velké Británii, v Německu, kde však nepřijali potřebná opatření a nyní mají plné márnice a ledničky, poněvadž nestačí pohřbívat stovky zesnulých. U nás opozičníci stavějí proti ochraně zdraví lidí ekonomický rozvoj a bohatství společnosti, poněvadž o to jim jde především. Jdou za svým přes zesnulé, jsou korunováni virem, ztrátou schopnosti reálně posuzovat reálnou situaci. **Karel Janiš**

Karanténa?!

Mohlo být hůře...

Co kdyby vypnuli internet?!

O CHUDÉM CHLAPCI, KTERÝ SE PROSLAVIL

Tomáš Masaryk se narodil 7. března 1850 v Hodoníně jako první dítě chudých rodičů. Otec Josef Masárik, tehdy 27letý, pocházel ze vsi Kopčany v Uhrách a matka Terezie, rozená Kropáčková, tehdy 37letá, byla z početné rodiny zámožného měšťana v Hustopečích. Ale po smrti obou rodičů se musela žít jako kuchařka v panských službách nejprve ve Vídni a poté v Hodoníně. Narodily se jim ještě čtyři děti, ale naživu zůstali Martin (1852) a Ludvík (1854). Masarykův otec sloužil jako čeledín na císařském velkostatku s ústředím v Hodoníně. Byl často překládán z jednoho dvora na druhý: Mutěnice (1852), Hodonín (1853), Čejkovice (1859) a opět Čejkovice (1859) a postupoval služebně od čeledína přes kočího po drába. Tomáš se v uvedených místech seznámoval se životem a prostředím, v němž tehdy lidé žili – Moravské Slovácko

patřilo tehdy k nejzaostalejším místům v českých zemích. Obecnou školu Tomáš navštěvoval v Čejkovicích, v Hodoníně a v Čejči tak, jak se rodina stěhovala podle zaměstnání otce. Poté Tomáš vystudoval 2letou reálnou školu v Hustopečích. Na gymnázium přijímali chlapce od 16 let a rodiče ho poslali do Vídně, aby se učil strojním zámečnickem. Ale po 6 týdnech znechucen bezduchou mechanickou prací a spolubydlicí mu ukradl knihy, které si Tomáš koupil, a prodal je, se vrátil domů do Čejče, kam byl jeho otec přeložen. Otec Tomáše dal do učení kovářskému mistrovi, aby se vyučil kovářem. Tato práce se mu líbila a smířil se s tím, že bude kovářem. Ale u kovářny ho spatřil jeho bývalý učitel z reálky v Hustopečích a přemluvil rodiče, aby syna poslali do školy v Čejkovicích jako podučitele. Na radu kaplana Satory složil Tomáš ve Strážnici zkoušky za předměty v 1. třídě a odešel studovat na gymnázium do Brna v budově, kde dnes sídlí Janáčkova akademie

múzických umění. Byl přijat do 2. ročníku klasického gymnázia tehdy s německým vyučovacím jazykem. Už v Hustopečích na škole se tomuto jazyku dobře naučil. Po studiu na gymnáziu v Brně a ve Vídni absolvoval studia na univerzitě ve Vídni, v Praze se stal nejprve mimořádným a poté

i řádným profesorem Univerzity Karlovy, aktivním účastníkem veřejného života, vedoucím představitelem zahraničního odboje za 1. světové války, zakladatelem a prvním prezidentem Československé republiky. Takže **CHUDÝ CHLAPEC SE SKUTEČNĚ PROSLAVIL.**

K tomu, aby se chudý chlapec proslavil, přispělo několik lidí, kteří na něho v mládí zapůsobili, kteří mu byli vzorem a impulzem k vlastnímu zrání, dodavateli vědomostí. V časovém sledu to byla nejprve matka, žena podle jeho vlastních slov „chytrá a moudrá“.

Byla i přes nedostatek vzdělání a pro běžný domácký způsob života osobností. Otevřela synovi citovou vroucnost zejména způsobem prožívání katolického náboženství. Po celý svůj život měl před sebou obraz vroucně se modlící matky, dotek katolické neděle, význam svátečního dne jako něčeho schopného dát průběhu lidského času něco, co racionální prostředky vědy dát nemohou. Hájl význam „náboženských zážitků“ proti těm, kteří ho neznali.

Druhou osobou byl katolický kněz František Satora, člověk, představující svým těžkým údělem určitou rozpolcenost vlastní osoby. Později se Masaryk touto rozpolceností zabýval včetně katolicismu. Satora byl člověk hluboce citový, laskavý k prostým a chudým lidem, snažící se o ně pečovat. Přitom se i odvažoval bouřit se proti panstvu i proti vlastní církevní vrchnosti zejména pro její netečnost k sociální otázce. Proto byl pronásledo-

(Dokončení na straně 6)

O CHUDÉM CHLAPCI, KTERÝ SE PROSLAVIL

(Dokončení ze strany 5)

ván touto dvojí vrchností, což u něho vyvolávalo stavy deprese. Satora uvedl Masaryka do světa studia knih, jazyků, do světa poznání vůbec. Bez Satory by neodešel studovat gymnázium a filozofickou fakultu. Na Satoru Masaryk nezapomněl, i když později odešel z katolické církve (*Satora žil v letech 1826-1885, neodolal alkoholu a ženám, stal se otcem dvou dětí*). Při studiu v Brně i ve Vídni Masaryka ovlivnili podobní lidé, jako byl Satora. V Brně to byl katecheta Matěj Procházka, který byl jedním z prvních, kteří se u nás zabývali otázkou dělnickou převážně na křesťansko-sociálním základě se zájmem o zlepšení hmotného postavení dělnictva. Od Procházky slyšel Masaryk poprvé o marxismu, sice odmítavě, ale nikoliv nenávisťně. Na univerzitě ve Vídni byl takovým třetím „Satorou“ filozof Franz Brentano. Byl to již odpadlý kněz, uvědomělý kacíř, příklad člověka vycházejícího z křesťansko-katolické tradice a z jejího základu vyvrávající ke kritickým až kacířským výhledům. I Masaryk v té době prožíval ztrátu katolické víry do značné míry ve strukturách u mladí zmizelých.

Třetí osobou, která Masaryka výrazně ovlivnila, byl člověk docela jiného druhu, Anton de Monnier, policejní prezident v Brně a pak ve Vídni.

Jeho synovi dával kondice od roku 1866. V jeho rodině zdomácněl a ve Vídni pak u něho i bydlel. Le Monnier nebyl jen chleboďárcem chudého studenta. Jeho prostřednictvím se Masaryk poměrně rychle dostal do „vyšších“ kruhů. U Monnierů poznal, že je možno spojovat vědomosti a politickou činnost a nacházet v tom lidskou opravdovost. Svět matčin, svět Satorův a svět Le Monnierův – svět víry, svět vědění a svět politiky – se v Masarykovi prolínaly, někdy doplňovaly, jinde se potýkaly, ale nikdy úplně nezmizely. Často chodil na návštěvy k Brentanovi, který vystoupil z církve, poněvadž nesouhlasil s dogmatem o neomylnosti papeže přijatým vatikánským koncilem. Masarykovi prospěl zdůrazňováním metody při posuzování filozofů a zejména příkladem pronikavé kritiky učení filozofů. Radil mu, aby přepracoval spis Sebevražda. Uposlechl a s novým textem se habilitoval na docenta filozofie.

Ukazuje se, že vlivy, které na Masaryka působily, vydatně přispěly k růstu a vyzrání T. G. Masaryka v osobnost, která významně ovlivnila vývoj naší společnosti před i po 1. světové válce. Podrobně se těmto vlivům věnoval filozof Milan Machovec v monografii Tomáš Masaryk, která vyšla v 3. doplněném vydání v roce 2000.

Karel Janiš

Jihomoravská KSČM pomáhá pacientům s leukémií

KSČM se rozhodla věnovat prostředky ke zlepšení péče o pacienty s leukémií.

Peníze, které měly původně sloužit k pořádání prvomájových oslav a oslav osvobození, skončí

u občanů, jež zápasí se zákeřnou chorobou. Dar z rukou

zástupců KSČM Stanislava Navrkala, Filipa Zachariaše a Martina Říhy převzal prof. Michael Doubek, zástupce přednosty hematologicko-onkologické kliniky FN Brno.

„Jsem rád, že se i v tomto případě KSČM zapojila do pomoci lidem, podobně jako v otázce boje s koronavirem, kdy se ve všech okresech Jihomoravského kraje členky a členové KSČM aktivně zapojili do boje se zákeřným virem. Ať už

šitím roušek, jejich rozvážením, nákupy pro seniory, distribucí dezinfekčních gelů, zajišťováním finanční pomoci, nebo komunikací s postiženými OSVČ a zaměstnanci a pomocí s vyplňováním jejich žádostí,“ řekl místopředseda krajské organizace KSČM Filip Zachariaš.

Přepisování dějin nebere konce!

Nejprve usnesení EU o podílu SSSR na vzniku II. sv. války a teď nově prý Češi byli spolupachatelé nacistů a iniciátoři plánu židovského holokaustu, který byl v Protektorátu Čechy a Morava saturovaný hlubokým antisemitismem v českém národě! Skandál za bílého dne, když německé velvyslanectví v Praze a české velvyslanectví v Berlíně představily novou knihu, za jejímž vznikem a propagací stojí na Sudetskou otázku napojená a německou vládou financovaná neziskovka Adalbert Stifter Verein z Mnichova! Doufám, že si oba europoslanci za SPD uvědomují, co provedli za zločin na vlastencích, když zvedli ruce pro Usnesení o evropské paměti národů! Tady to máte!

Repro kniha
*Mezi Prahou
a Mikulovem*

Přiznám se, že když se mi včera (6.2.2020) donesla zpráva, k čemu došlo na německém velvyslanectví v Praze, musel jsem se projít ven, abych to rozdýchal. Na německém velvyslanectví v Praze totiž včera proběhla prezentace knihy s názvem „*Mezi Prahou a Mikulovem*“, která sama sebe označuje za „*první fundované dílo o dějinách židovského života v českých zemích.*“ Kniha, tedy kromě jiného, totiž v jedné ze svých částí obviňuje český národ z iniciátorství a spolupachatelství na holokaustu. Hlavní autorkou a editorkou knihy je česká historička Kateřina Čapková, pracovnice Ústavu soudobých dějin AVČR, zároveň ale dlouhodobě zaměstnaná v New York University in Prague pod vedením Jiřího Peheho.

Kateřina Čapková již v roce 2018 poskytla deníku Právo rozhovor, kde hovořila o české spolupíně na židovském holokaustu. Kniha byla na německé ambasádě prezentována zatím v němčině, ale chystají se i překlady do angličtiny, češtiny a hebrejštiny. A tato informace, drobná poznámka, odhaluje celou zrudnost tohoto procesu přepisování českých dějin.

Někdo by si mýsl, že když hlavní editorkou knihy je česká historička, že kniha bude českým prvo-
pisem, tedy nejprve bude napsána česky a českými autory. Jenže, pokud si myslíte, že jde o českou knihu, jste na omylu. Během prezentace na velvyslanec-

tví byl totiž představen celý kolektiv autorů této knihy a ti pocházejí ze zahraničních univerzit a institutů, které toho s českými dějinami moc společného nemají. Kniha je totiž napsána německy.

Prezentaci knihy na velvyslanectví totiž pořádalo Collegium Carolinum a německá neziskovka z Mnichova s názvem Adalbert Stifter Verein. A přesně z tohoto místa vítr fouká, dámy a pánové. Adalbert Stifter Verein je německým ministerstvem kultury a médií sponzorovaná a zdůrazňující polostátní neziskovka z Mnichova, která se zabývá tzv. Sudetoněmeckou otázkou. Hlavním cílem organizace je totiž, co dělá Sudetoněmecký landsmančaft, ale v bleděmodrém podání. Neziskovka usiluje o navázání dialogu s Čechy a obnovu česko-německých vztahů.

Nejprve obvinění SSSR ze spolupíny na vypuknutí II. sv. války, teď obvinění Čechů, že jsou spolupachatelé holokaustu.

Možná si řeknete, proč neziskovka, která usiluje o zlepšení vztahů s Čechy, se podílí a spoluorganizuje předváděčku protičeské knihy na německém velvyslanectví v Praze? Co je sledováno tím, že neziskovka, která by měla primárně hledat usmíření s Čechy, se naopak podílí na prezentaci a publikování hanobící knihy, která obviňuje český národ, který přitom byl obětí nacistického útlačku, z organizování

Aufruf an die Bevölkerung!

Auf Befehl des Führers und Obersten Befehlshabers der Deutschen Wehrmacht habe ich im Lande Böhmen mit dem heiligen Trage die vollständige Gewalt übernommen.

Hauptquartier Prag, den 15. März 1939.

Der Oberbefehlshaber der Seeresgruppe 3

Blaskowitz
General der Infanterie

Rozkas pro Obyvatele!

Na rozkas Votze a nevršního Prezidenta německé Armády převzal som v zemi české s našim dnem celou moc.

Hlavní-Quartier Praha, dne 15. Brézna 1939

Vrchní Komandant Armádní-Ordil 3

Blaskowitz
General der Infanterie

(Pokr. str. 9)

Legendární „rozkas“ gen. Blaskowitze, který byl vylepován po celé republice. Český překlad byl prý úmyslně gramaticky chybný, aby tím byl vyslán symbol pohrdání českým národem.

Přepisování dějin nebere konce!

(Pokračování ze strany 7)

Kolik desítek tisíc českých občanů nežidovského původu zahynulo za II. sv. války v boji proti nacistům, kolik českých odbojářů bylo mučeno a posléze popraveno na gilotině v sekyrárně Pankrácké věznice? **Kde berou tu opovázlivost zástupci různých univerzit a institutů obviňovat český národ z vyhlazování nějakého etnika?** Co to má znamenat, že 75 let po II. sv. válce se přímo v Praze, přímo v srdci vlasti, na německém velvyslanectví, za spoluúčasti českých občanů, pořádají prezentace německých psané knihy, která plive a pošpiňuje český národ a české dějiny v dobách temna a pod nadvládou nacistů, Reinharda Heydricha a dalších nacistických a zdůrazňují německých bestii? V knize se dokonce objevují termíny jako *“tschechische Faschistenbande”* apod.

V centru procesů v Bruselu i v Praze na přepisování dějin okolo II. sv. války je německá vláda a na ní napojené neziskovky a ambasády.

Jak se může německé velvyslanectví v Praze vůbec opovážit hostit ve svých prostorách prezentaci takové knihy, která přímo či nepřímo pomlouvá, plive a obviňuje hostitelskou zemi a její národ ze zločinu genocidy a vyhlazování etnika? Jak je možné, že české ministerstvo zahraničí si nepředvolalo německého velvyslance a nepředalo mu protestní nótu? **Proč se neziskovka z Mnichova napojená na řešení Sudetské otázky podílí na knihách, které popularizují plivání a dokonce obviňování českého národa v dobách nacistické okupace?**

Proč se najednou v roce 2020 představuje v Praze německy psaná kniha o tom, že Češi jsou spolupachatelé holokaustu? Proč se na tom podílí organizace napojené na sudetoněmecké zájmy? Opravdu netušíte, vážení čtenáři, kde se to bere, odkud to pochází toto skandální a nehorázné přepisování dějin? Opravdu vás nic nenapadá? Tak já vám to rád připomenou. Věděl jsem, že k tomu dojde, ale netušil jsem, že to bude zase a opět tak rychle, mnohem rychleji, než jsem očekával.

Kdo jsou autoři knihy?

- Kateřina Čapková, Česká Akademie Věd v Praze
- Michal Frankl, Masarykův Institut v Praze
- Benjamin Frommer, Northwestern University, Evanston, USA
- Verena Kasper-Marienberg, North Carolina State University, Raleigh, USA
- Hillel J. Kieval, Washington University, St. Louis, USA

Hosté na německé ambasádě během prezentace knihy.

- Ines Koeltzsch, Masarykův Institut, Vídeň, Rakousko
- Michael L. Miller, Středoevropská univerzita (George Sorose), Budapešť, Maďarsko
- Martina Niedhammer, Collegium Carolinum, Mnichov, Německo
- Joshua Teplitzky, State University of New York, Stony Brook, USA

Dokonce i česká ambasáda v Berlíně měla v ten samý den, tedy včera, prezentaci této knihy. Takže pozor, neproběhlo to jenom v Praze, jak přinesl informaci Sputnik a Parlamentní listy, ale prezentace té samé knihy proběhla i v kinosále českého velvyslanectví v Berlíně. Všechno to bylo časově synchronizované, společné notičky ve stejný den, společné hodinky, společné téma. To abyste byli v obraze, jak daleko jsou procesy přepisování dějin. Sami se na tom podílí naši lidé, naši politici, diplomaté. Ten proces jede!

Trest za tupost europoslanců

Minulý rok v září došlo v Evropském parlamentu k obrovskému skandálu. Evropský parlament přijal Usnesení o paměti evropských národů a v tomto usnesení byl Sovětský svaz obviněn za spolupachatele a spoluplníka rozpoutání II. sv. války. Druhý šok přišel ale ve chvíli, kdy se na internet dostaly hlasovací svodky. Z nich totiž vyplynulo, že z českých europoslanců proti usnesení hlasovala jen Kateřina Konečná z KSČM a **naprostý šok, ten největší, spočíval ve zjištění, že pro usnesení hlasovali i oba europoslanci za SPD. Pokud si pamatují, do dnešní doby se za tento přěšlap neomluvíli.**

A jistě i vy si pamatujete na můj pořad na Svobodném vysílaci CS, kde jsem říkal, jaký je to proces. Je to proces přepisování dějin, který je namířen proti slovanským národům. Jako první čelí útoku

(Pokračování na straně 9)

Přepisování dějin nebere konce!

(Pokračování ze strany 8)

Rusko, tedy historicky Sovětský svaz. Jenže hned po něm následují menší slovanské národy v Evropě, no a Češi jsou první na ráně. Uběhlo půl roku od chvíle, kdy dva poslanci za SPD, protože nevěděli, pro co hlasují, anebo věděli, a o to je to horší, zvedli ruce pro usnesení v EU parlamentu, které brutálně, ale opravdu neuvěřitelně brutálně mění výklad dějin a pohledu na vypuknutí II. sv. války v Evropě.

Procesy se obrací proti národu, jehož poslanci zvedají ruce proti garantovi státnosti Československa po II. sv. válce a proti osvoboditeli.

A podívejte se, jak se procesy řízení najednou posouvají do děsivého směru. V září čeští poslanci v EU parlamentu zvedají ruce pro obvinění SSSR ze spolupachatelství na vypuknutí II. sv. války a o půl roku později německé velvyslanectví v Praze, za účasti německé neziskovky z Mnichova, kterou platí německá vláda, prezentuje německy psanou knihu pojednávající o Čechách v Protektorátu jako o iniciátorech a spolupachatelích nacistického plánu na židovský holocaust. **Před půl rokem tak EU útočila na Rusko a potažmo SSSR, dnes útočí Berlín a jeho neziskovka, na půdě německého velvyslanectví v Praze, za pomoci lidí z různých a podivných univerzit ve světě na Českou republiku, na českou historii, na dějiny utrpení českého národa za Protektorátu a obviňuje Čechy ze spolupachatelství na holocaustu.**

Takže, co je to? Víte, co je to?

Ano, je to bumerang. Když máme v Evropském parlamentu, až na výjimku, tak tupě europoslance bez konceptuální gramotnosti, kteří nechápou důsledky svých rukou zvednutých pro různá usnesení proti dějinám a proti SSSR, tak se prostě nemůžeme divit, co se včera odehrálo na velvyslanectví Německa v Praze! A totéž servilně a poslušně na velvyslanectví ČR v Berlíně! Protektorát jako vyšitý! Copak je to tak těžké pochopit, že se jedná o útok proti výsledkům II. sv. války? Copak ani europoslanci zvolení hlasy vlasteneckých voličů nechápou, jakého zločinu se v září dopustili?

Kdo je garantem české státnosti, státních hranic ČR a SR, po II. sv. válce? Kdo je garantem? No je to Rusko! A proč Rusko? Protože Rusko je nástupnicou zemí po SSSR podle mezinárodního práva. **A proč se útočí proti Rusku a potažmo proti SSSR? No přece kvůli zpochybnění výsledků Jaltské konference o hraničním uspořádání Evropy po konci války! Sovětský svaz tehdy garantoval hranice**

Československa, Rakouska, Maďarska a Polska ve Střední Evropě. Hranice na západě garantovali západní spojenci. Chápete, o co se hraje, nebo to nechápete, páni poslanci?

Genocida národa nepříjde zvenčí, ta přijde zevnitř a z rukou vlastizrádců, nýmandů, konceptuálně negramotných diletantů a všehoschopných sociálních manažerů.

Útoky z Bruselu a z Berlína proti dějinám Evropy jsou revizionistickou ofenzívou proti poválečnému uspořádání v Evropě, k čemuž bude použito přepisování dějin za pomoci peněz a neziskovek placených z fondů EU a z peněz německé vlády a pokud europoslanci okamžitě nepoberou konceptuální gramotnost, přijdeme o své národy, dějiny, hranice, kultury, obranu, děti a úplně o všechno, **a co je nejhorší, že k tomu nebudou potřeba ani migranti a migrační krize, ani miliony uprchlíků, nic takového, protože tu likvidaci národa si ušijeme sami, vlastní silou, vlastní tupostí a neschopností europoslanců okámat vyšší procesy řízení v Evropě, které jedou s jediným cílem, vybudovat Novou Evropu tam, kde III. Říše selhala a skončila.**

Proto se prosazují v EU usnesení proti garantovi státních hranic a uspořádání zemí ve Střední Evropě, tedy proti SSSR a Rusku potažmo. Proto se německou vládou placené neziskovky objevují na prezentacích knih na německém velvyslanectví v Praze, ve kterých se český národ vykresluje jako zločinec, spolupachatel a kumpán nacistů na vyhlazování židovského etnika. **Když se čeští europoslanci postaví v usnesení v EU proti vlastnímu osvoboditeli, když ho sprostě označí za spolupachatele vypuknutí II. sv. války, tak se nemůžete divit, že se ten bumerang vzápětí po půl roce vrátí a třískne do hlavy celý český národ, který je v tu ránu ve stejné pozici jako Rusko a SSSR, čelí obvinění ze spolupachatelství na zločinech III. Říše.**

Když europoslanci zvednou ruku pro usnesení, že Sovětský svaz rozpoutal II. sv. válku, je potom jasné, že projde i útok proti dějinám Československa.

Tohle všechno jsou důsledky toho, když europoslanci v EU parlamentu hlasují pro přepisování dějin Evropy. Bez konceptuální gramotnosti nemůže politik chránit národní a vlastenecké zájmy. Nelze hlasovat pro usnesení proti SSSR a tvrdit, že v EU prosazuje ochranu českých zájmů. Už si nedělám žádně iluze, protože bez odpovídajícího kádrového zastou

(Dokončení na straně 10)

Přepisování dějin nebere konce!

(Dokončení ze strany 4)

pení v EU se nemůžeme jako národ těmto procesům bránit.

Pokaždé, když chce někdo někoho poškodit a očernit, vytáhne na něho obvinění z antisemitismu a nebo dokonce z podílu na holocaustu. Dosud se zdálo, že to druhé se nikdy nestane. A podívejte se, je rok 2020 a najednou to jde, v roce Dvou zmijí je Česká republika obviněna, že ve své historii skrývá černotu a temnotu spolupachatelství a dokonce iniciátorství holocaustu za Protektorátu a dokonce, jak se v knize prý uvádí, dokonce předtím.

Kdo se nepoučí z minulosti, bude nucen si minulost zopakovat.

Takhle daleko jsme došli. **Náš národ bude tahán a vláčen v knize jako spolupachatel holocaustu, když to byl právě český národ, který byl vyhlazován a od 17. listopadu 1939 poněmčován poté, co byly uzavřeny české školy na území Protektorátu!** Taková nehoráznost proti našemu národu a lidu! A stojí za tím německá vláda, nežiskovka z Mnichova, skupina českých (zdráhám se říct) občanů a zahraniční univerzity a instituce. Když se odstraňují sochy osvoboditelů v Praze, když se místo nich staví sochy Vlasovců jako kolaborantům s nacisty, když se jediní dva europoslanci z vlasteneckého spektra v EU parlamentu připojí k přepisování dějin a plivání na SSSR, tak se nemůže nikdo divit, že Německo v Praze na své ambasádě zahájilo útok proti České republice s cílem přepsat dějiny a vykreslit český národ za spolupachatele holocaustu. Toto je důsledek konceptuální negramotnosti europoslanců, kteří nechápu, že zvednout ruku pro něco v Bruselu znamená nést tvrdé následky pro celý národ.

-VK- (šéfredaktor AE News, repro web autora)

(Únor 2020 - Pro vlastní potřebu vlasteneckých organizací k tisku připravil P. Reif.)

★ ŠLI PŘED NÁMI Ho Či Min – 130. výročí narození

Významný vietnamský politik a státník se narodil 19. května 1890 v rodině vesnického učitele. Po studiu na francouzsko-vietnamském učilišti odjíždí do různých zemí po celém světě.

V roce 1918 se stal členem socialistické strany ve Francii a v roce 1920 se zúčastnil sjezdu této strany, na kterém byla založena Francouzská komunistická strana. Ho Či Min se stal členem této strany jako delegát z Indočíny. V této době již uměl francouzsky a působil jako redaktor novin, které rozesílal do zemí pod vládou kolonizátorů. V této době se seznámil s Leninovými Tezemi o národnostní a koloniální otázce. Zaujaly ho tak, že se pevně rozhodl být stoupencem III. Komunistické internacionály a profesionálním revolucionářem. Toto poslání bral po celý život tak důsledně, že se nikdy neoženil. V roce 1924 se zúčastnil V. kongresu a v roce 1935 VI. kongresu III. internacionály. Na tomto kongresu bylo schváleno přijetí Komunistické strany Indočíny do této mezinárodní organizace komunistického hnutí. Na tomto kongresu se setkal a hovořil s celou řadou významných představitelů hnutí – s D. Manuilevským, M. Cachinem, J. Dimitrovem, W. Pieckem, P. Togliattim a s dalšími. Kongres orientoval komunistické strany v koloniích k tomu, aby uskutečňovaly politiku sjednocení do jednotného frontu všech, kteří jsou schopni bojovat proti imperialismu včetně národní buržoazie. Ho Či Min s ostatními soudruhy zahájil vše potřebné k provádění této linie kongresu v domácích podmínkách. Po vítězství celonárodního ozbrojeného povstání v srpnu 1945 vyhlásil Ho Či Min vznik Vietnamské demokratické republiky a Národní shromáždění ho zvolilo do funkce prezidenta republiky. V letech 1955-1957 navštívil téměř všechny socialistické země včetně Československa a zúčastnil se i porady představitelů komunistických a dělnických stran v listopadu 1957 v Moskvě. Veškeré úsilí věnoval sjednocení Vietnamu, ale nedočkal se jeho usku-

tečnění v roce 1975, protože 3. září 1969 zemřel. Jeho pohřbu se zúčastnilo kromě vedení Vietnamu přes třicet zahraničních delegací a trval 35 minut podle přání zesnulého neplýtvat penězi na okázalé loučení. Hrozilo i americké bombardování Hanoje.

Dějiny Vietnamu ve 20. století proběhly v několika etapách.

V letech 1925-1945 šlo o vytvoření strany vietnamské dělnické třídy, vítěznou revoluci v srpnu 1945 a vznik Vietnamské demokratické republiky. V letech 1945-1954 šlo o obranu národní nezávislosti Vietnamu, za udržení a upevnění lidové moci a odporu proti agresi francouzských kolonizátorů. V letech 1954-1965 šlo o provedení socialistické revoluce v Severním Vietnamu a národně-demokratické revoluce v Jižním Vietnamu. A konečně v letech 1965-1975 šlo o všelidovou válku odporu proti americké agresi, za osvobození Jihu, obranu Severu, za

sjednocení Severu a Jihu, za přechod k mírovému životu ve sjednoceném Vietnamu. **Rozhodující úlohu při vítězství vietnamského lidu nad japonskými militaristy, francouzskými kolonizátory a americkými imperialisty sehrál právě Ho Či Min.** Když se seznámil s idejemi marxismu-leninismu a začal je uplatňovat v podmínkách Vietnamu současně s rozšiřováním těchto idejí mezi pracujícími, veškeré úsilí v jednotlivých etapách vývoje země získalo správný směr vývoje i vzhledem k neustále se měnící vnitřní i mezinárodní situaci. Ho Či Min se uplatňováním závěrů kongresů III. internacionály v konkrétních podmínkách Vietnamu zařadil po bok dalších představitelů hnutí, kteří tak po roce 1945 postupovali – Jiří Dimitrov v Bulharsku, W. Pieck v Německu, B. Bierut v Polsku, Gottwald v Československu, při hledání „cest“ k socialismu v podmínkách Francie M. Thorez a Itálie P. Togliatti. Ale to vše je již věc minulosti, k níž se vracejí většinou pouze starší generace soudruhů a soudružek.

Karel Janiš

❑ **NAČ JE „TO“ DOBRÝ.** To je titlek článku v Deníku ze 14. března 2020. Martin Komárek uvádí, že má dojem, že přestává veškerá sranda a podobně jako ostatní lidé pociťuje příznaky onoho viru i spousty ostatních nemocí. A pokouší se v zájmu naší imunity najít aspoň nějaké klady i v téhle mizérii. - Jak je virus malý, malý, tak je blbý. Pokud vyhubí lidstvo, vyhyne taky. - Jako diváci katastrofických filmů víme, že nějaká velká patálie musela přijít. Pořád je lepší epidemie než dopad planetky. Na planetku by uzavření hranic ani Primula neplatili. - Nepropustné hranice jsme si vlastně všichni přáli. Virus je

dobrá záminka. Hlavně, že jsme teď chránění před uprchlíky a islamistickou invazí. - Děti sice nechodí do školy, ale konečně pochopí, jak jsme žili za socialismu: prázdné regály, fronty v obchodech, nikam se nemělo jezdit a policajt vám mohl dát pokutu, když jste se mu nelíbili (*bez obvyklého plivance na minulost to nejde*). - Sen každé spořádané ženy je mít manžela před osmou doma z hospody. Teď už musí jen nějak sehnat dost piva a kořalky, aby s ním aspoň jakž takž vydržela. - Šťastný bude i pražský primátor Hříb: vytiženost nájemních bytů se sníží na krásnou nulu. Praha i další města bez turistů budou vypadat tak nějak klidněji a domáčeji. Stejně jsme ty řvoucí Italy neměli před Velikonocemi rádi. - A Velikonoce, ty nebudou vůbec. Ženy ujdou výprasku a fráterníci nebudou moci slavit ten nepochopitelný svátek. My ostatní slušní jim to přejeme. - Taky vám přišlo, že se s těmi kopálisty moc nadělá? Teď mají utrum. Největší výhoda plyne zvířátkům v zoo. Nikdo je nebude očumovat a ponížovat zhůvěřilými výroky jako například: „*Jé, koníček s pruhama*“ (*pokusil se vytěžit ze situace to legrační až na jednu výjimku – asi žil v lese a živil se houbami, když byly prázdné regály*).

❑ **ANI NOUZOVÝ STAV NERUŠÍ LIDSKÁ PRÁVA A DÉLBU MOCI.** - To je název článku v Právu ze dne 16. března 2020. Ústavní právník Jan Wintr v něm uvádí, že opatření vlády z 12. března 2020 o nouzovém stavu pro celé území ČR představují největší omezení základních práv a svobod od roku 1989. Omezují především svobodu pohybu a pobytu, právo podnikat (*to vláda nezakázala*), právo shromažďovací, nepřímou též

právo na vzdělání, náboženskou svobodu a právo na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života. Velmi dobře se nad článkem Jana Wintra vyjádřil ombudsman Stanislav Křeček, zda to není spíš právo na život, lidskou důstojnost a osobní štěstí, které lze vymáhat jen za dobrého počasí, které nyní zrovna neprožíváme.

❑ **NA JEDNĚ LODI.** - To je název článku Jiřího Hanáka v Lidových novinách ze 14. března 2020. Cituje básníka J. S. Machara, který chtěl

přehlušit vřavu provázející vznik Československa slovy – dnes musíme táhnout za jeden provaz. Čekal podobná slova po jednání Babiše s opozicí. Dočkal se jich, ale od premiéra Babiše. Opozice podle Hanáka

promarnila obrovskou příležitost zviditelnit se jako relevantní a státotvorná síla. Dlouho mručela nelibostí nad opatřeními vlády a teprve po skokovém šíření té potvory milostivě kývla, že ano, že ta opatření schvaluje s dodatkem, že je to ovšem pozdě. Zřejmě, aby se neřeklo. A Hanák že tedy řekne – proč opozice nenabídla včas vládě nějaký plán boje s koronavirem sama a dříve? Před časem Hanák slyšel rozhovor se šéfem ODS, jak jsou připraveni po volbách rozdávat karty, jak vše bude krásné, až ODS vyhraje volby. Napadla ho myšlenka na zázrak v Káni Galilejské, kde se voda proměnila ve víno a že se 13 % preferencí ODS může proměnit ve 30 %? Jak řekl putimský strážmistr Flanderka závodčímu: „*Vědi prd a žvaněj!*“ Hanák dodává, že jednou virus odezní, pohřbíme své mrtvé a nastane čas nápravy škod, což nebude v moci jakékoliv vlády, podílet by se muselo celé vrcholné představenstvo – dnešní opozice s ANO nebo ANO s dnešní opozicí. Byl by to zázrak, kdyby si všichni vzali k srdci Macharova slova. Ale kdo kromě šéfa ODS věří na zázraky? (*Jako vždy Jiří Hanák píše k věci velmi výstižně, čtou ho ti potřešní?*)

kj

Přestala jsem řešit druhou bradu a v obchodě mi zase říkají slečno!

Ty roušky jsou fakt boží!

Co v květnu a červnu přináší brněnská kultura

V době uzavřených výstavnických institucí nezbyvá než navštívit jejich weby a zprostředkovaným způsobem se seznámit s výstavami, jež v následujících řádcích komentujeme.

Moravské zemské muzeum vystavuje Řády a vyznamenání Španělska ze sbírky Josefa L. Hrdého. Obsahuje 163 španělských řádů, vyznamenání a odznaků z období 18. - 20. století, u nás téměř neznámých a nedostupných, jak praví anotace výstavy. Ve skutečnosti pokrývá dějiny Španělska, od 19. století a hlavně ve 20. století plné krve. Divák může vidět vyznamenání Karlisťů, o nichž se zmiňuje Ernest Hemingway v románu ze Španělské občanské války Komu zvoní hrana. Šlo o zastánce samostatné linie Bourbonů po mužské linii. Jen v 19. století vyvolali tři občanské války a ve 20. století účinně bojovali od roku 1936 po boku generála Franka proti demokraticky zvolené vládě Španělské republiky.

Italské odznaky připomínají účast Mussoliniho 60 tisíců dobrovolníků na straně Franca vyzbrojených tanky a letadly. Ve Španělsku sbírali válečné zkušenosti pro útok na Habešany vyzbrojené kopími, aby se později jako Modrá divize rozplynuli v ruské zimě.

Odznaky španělských falangistů, stoupenců nacionálního syndikalismu blízkého Mussoliniho verzi fašismu, reprezentují masové popravy republikánů jako průvodní jev Španělské občanské války. Pozlacené pamětní odznaky interbrigadistů vydávané v jubilejních letech Moskvou připomínají nejen jejich oběti, ale i zlatý poklad Španělské republiky, jímž zaplatila za vojenskou pomoc Sovětského Ruska v situaci, kdy evropské země dodržovaly embargo na vývoz zbraní republikánům.

Blýskavé artefakty ve vitrínách reprezentují jen v letech 1936-1939 3,5 milionu mrtvých v občanské válce. Neutrální Franco platil Německu a Itálii během 2. světové války za vojenskou pomoc v občanské válce mimo jiné i potravinami. Důsledkem bylo dalších půl milionu obětí hladomoru. V 60. a 70. letech 20. století bylo Španělsko pod Frankem v očích západní Evropy téměř liberální diktaturou, kde ve výlohách knihkupectví stály vedle sebe Deník Anny Frankové a paměti nacistických prominentů, z nichž někteří ve španělské emigraci dožili své dny. V téže době generál Franco popravoval tradičním španělským způ-

sobem - uškrcením garotou příslušníky marxistické organizace ETA, bojující se zbraní za samostatnost Baskicka.

Pokud milému čtenáři něco připomínají nedávné mnohaleté tresty politikům Katalánska za pokus o samostatnost, není to podobnost čistě náhodná. Stojí pak za to poučenýma očima vidět na fotografiích výstavu povstalou z krve na webu Moravského zemského muzea. V **Křížové chodbě Nové radnice** vzbudila pozornost médií i veřejnosti soutěžní výstava **Czech Press Photo** věnovaná nejlepším novinářským snímkům roku 2019, přenesená ze Staroměstské radnice poprvé za 25 let do Brna. O brněnskou reprízu se zasloužil fotograf Jihomoravského kraje Otto Ballon-Mierny, držel na výstavě i službu. Výstava je obrazovým zrcadlem doby a jejích trendů. Hned zkraje míjí návštěvník portréty Soni Červené stylizované jako soudička Norna, znající cesty osudu, a fotografické státní zástupkyně Lenky Bradáčové jako zosobnění osudu. V první místnosti zaujmou obrazy zkázy životního prostředí Sibíře, domova etnických menšin, a smetiště opuštěné vojenské základny USA Thule v Grónsku, propadající se do permafrostu. V Křížové chodbě našel divák vítězný snímek Lukáše Bíby z demonstrace Milionů chvil pro demokracii, velkoplošnou fotografií stylizovanou jako demonstrace v listopadu 1989, v kontrastu s brňáky angolských dětí nadmutých hladem. V sále u Dominikánské ulice působily depresivně obrazy naší státní návštěvy v Bílém domě, po níž jsme koupili americké vrtulníky. Sociální tématice bylo věnováno 8 obrazů z toho bezdomovcům 4 hygienicky stylizované. Obrazů se sportovní tematikou bylo mnohem víc, část kritická k samoučelnosti některých disciplín. Stojí za to si fotografie z výstavy najít na internetu. /V-zh/

NĚKOLIK VĚT HLAVNÍCH A VEDLEJŠÍCH K ZAMYŠLENÍ

Článek, který právě pročítáte, jsem napsal před měsícem k 12. květnu - k termínu uzávěrky 6. čísla Echa. Čas a s ním spojené události běží jako voda a k datu jeho zveřejnění 11. června již nemusí být článek aktuální. V tom spočívá riziko vyjadřování se k právě probíhajícímu politickému dění v naší společnosti v tomto občasníku. *(Proto jsme jej uveřejnili ihned. red)*

Předpokládám, že celodenní hádky poslanců zda prodloužit či zrušit nouzový stav již nejsou tím hlavním programem ČT 24 sloužícím i pro pobavení covidem-19 nejohroženějších starších občanů, kteří v rámci omezení volného pohybu zděšeně sledovali tuto „zábavu“ doma u televizorů. V záplavě zcela protichůdných poslaneckých návrhů, rozporuplných názorů různých specialistů a odborníků všeho druhu a za přispění těch „nejmoudřejších rad, dotazů a komentářů“ redaktorů a redaktorek televizního zpravodajství, tito ohrožení začínají mít problémy s orientací v současném dění - ale zdaleka nejen pouze oni.

Je to pochopitelné v té změti proklamovaných rozporuplných politických „pravd“, protikladů mezi základními lidskými právy navzájem, jako například právy na svobodu pohybu či podnikat, ale vedle nich stejně rovnocenně platnými právy na ochranu zdraví, na život a zdravotní péči, nebo ve sporech kolik lidských životů těch „nejohroženějších a tzv. vyhořelých“ je únosné obětovat děj se co děj v zájmu nastartování ekonomiky a tržního hospodářství (po vzoru rozhodování a řešení pandemie ve státě „vzorové“ západní demokracie - v USA?). **Toto všechno však konec konců příkrývá a zahučuje to nejdůležitější a rozhodující - snahu udržet, nebo naopak získat politickou moc!** A v tomto dění hrají svou úlohu, snaží se prosadit své cíle a zájmy jak koalice, tak opozice a všechny další existující organizace, spolky a sdružení společnosti. Všichni bez výjimky se nějakým způsobem projeví. Z toho vyplývá, že v současnosti je obzvlášť důležité hodnotit a zamýšlet se i nad tím, kdo a s jakými skutečnými úmysly šíří informace, co a proč kritizuje, jaké návrhy řešení a v čí prospěch je předkládá, zda jeho hodnověrnost potvrzují i jeho minulé politické postoje a činy.

Pandemie také odhalila i tu pravou tvář všech stran tzv. „demokratického bloku“. Také i ty jejich vzájemné strkanice a ambice hrát vůdcovskou roli v tomto opozičním uskupení. Cílem a hlavní odměnou pro vůdce má přece být vstup do Strakovky hlavním vchodem? A to přece stojí za to! Proto to předhánění se ve snahách jakkoliv, včetně poloprav či pustých výmyslů, propagovat a za každou cenu přesvědčit a získat veřejnost pro podporu a ztotožnění se s jejich základními politickými východiskami a tvrzeními typu: stát je nejhorším hospodářem pod sluncem - privatizace státního majetku je základem prosperity - stát není od toho aby vařil pivo - co nejméně vlivu a zásahů státu do společenského dění je zárukou a cestou k zabezpečení demokracie a svobody - prioritou všech priorit a hodnotou všech hodnot je prosperita soukromých firem, ochrana soukromého majetku - v tomto státě musí platit „můj dům - můj hrad“ a pod. **Některé z politických stran tohoto bloku a jejich představitelé se nestihli svými názory a trapnými činy dostatečně zdiskreditovat a proto jejich plytké fráze u voličů zatím zabíraly. Jiní naopak se tváří a prohlašují se za polepšené strany zbavené svých hříchů z dob jejich vládnutí v minulosti a ti další, potutelně za bukem přihlížející, věrni své historické tradici, „tančili a budou vždy tančit s tím, kdo bude na parketu“.**

Ani ten, který jim uvěří a počká, se však nikdy nedočká toho slibovaného kapitalismu s lidskou tváří a ráje na zemi. Vždyť až drasticky přesvědčivé příklady dravé bezohlednosti právě ze současného dění odhalují a dokazují, že **kapitalismus** (dnes maskovaně označovaný přijatelnějším a libozvučnějším znějícím označením - **liberální demokracie**) nemůže fungovat jinak než na jakých základech a principech vznikl a doposud funguje. Byť kdysi znamenal změnu a pokrok proti feudalismu, nikdy však spravedlivým a lidským nebyl, není a nemůže být, natož aby se stal tím rájem na zemi pro všechny, kde by pravda a láska zvítězila nad lží a nenávistí. **Tak se děje jenom v pohádkách pro děti.**

Vždyť k těmto slovům o dravé bezohlednosti

(Pokračování na straně 15)

NĚKOLIK VĚT ...

(Dokončení ze strany 14)

stačí uvést ještě stále živé a dosud nezapomenuté příklady nedávných nesmířitelných rozporů kolem EET, ty srdceryvné nářky pravice a všech těch různých prezidentů hospodářských, obchodních, zpravovatelských a jiných komor a sdružení, že EET povede ke krachu mnohých podnikatelů a provozů. Dnes titíž nařikají opět, ale z opačného hlediska - jak velké ztráty tržeb tito podnikatelé mají a jak by je měl tento stát před krachem zachránit i přesto, že před časem zdanění jejich „nevýznamných“ tržeb a příjmů bylo jimi označováno za „státní buzeraci“! Podobně tomu bylo s karenční dobou, s minimální mzdou a se zvyšováním mezd obecně a s varováním stejných politiků o důsledcích: o falešném marodění, zvýšení nezaměstnanosti, poklesu počtů pracovních míst a podobně, k čemu však nedošlo! Či snad toto jsou pouze moje lživé výmysly a tvrzení - podle současné praxe prý správně a moderně „česky“ pojmenované „fake news“?

Do čela všech těchto bojovníků se postavila polepšená strana s novým vůdcem - bývalým dlouholetým poradcem té staré strany označené, jejím

kdysi také předsedou Topolánkem, za „aférami prolezlou a kmotry ovládanou ODS“, bývalým krátkodobým ministrem vlády pana „Čistého Nečase“ - vlády asociálních škrtů, čachrů s podivnými církevními restitucemi proti vůli většiny občanů, ve které podle vyjádření tehdejšího koaličního ministra financí Kalouska „tam panoval absurdní a odporný systém, kdy milenka a šéfka sekretariátu premiéra velela ministrům... Mě ne...“ (Právo, 21. 6. 2019). Dnes tento nový vůdce ODS svými prohlášeními působí dojmem, že uznává pouze dva druhy politických názorů a rozhodnutí: vlastní a chybné. Podle jeho vyjádření prý „zemi vládne oligarchická chobotnice s příslušující levicí... Naším cílem je rozbít všeobecnou vládu levice.“ V tomto boji, podle něho „Není důležité co bylo v minulosti, důležité je, co voličům nabízíme“ (Právo, 25. 2. 2017). Byť se takto vyjadřuje i jako politolog, přesto já naopak tvrdím, že jsou to slova účelová, nedůstojná a nepravdivá a že je a bude velmi důležité připomínat i občanům, nejen slova ale i činy za dobu působení ODS a jejich důsledky. Protože minulost a historie vůbec je i zdrojem poučení a moudrosti. (a.z.)

Ani pomník bez kytičky - Brno

Komunisté z Bystrce položili květiny u památníčku nadporučíka Rudé armády Marka Daniloviče Goluběnka, který zemřel čtyři dny po osvobození Bystrce, zasažen střelou fašistického odstřelovače. Přesto, že je památníček na pozemku soukromé zahrady, majitelé mu věnují trvalou pozornost. • Na Moravském nám. položili kytičku komunisté ze ZO Černovice. • Předseda MěV KSČM Martin Říha u pomníku v Králově Poli.

Naši květnoví jubilanti

ZO (MO) KSČM, LKŽ Dobromysl a redakce Echo blahopřejí k narozeninám a přejí zdraví a dlouhá léta následujícím členkám a členům naší MěO:

Alena WIMMEROVÁ, Marie MATOUŠKOVÁ, Božena STAŇOVÁ, Hana NÝČOVÁ, Marie KOPEČKOVÁ, Marie ONDRÁČKOVÁ, Ing. Helena FINSTRLOVÁ, Jarmila ČÁSKOVÁ, Josefa BUDŇÁKOVÁ, Marie KLESKEŇOVÁ, Věra KRHŮTOVÁ, Božena BODLÁKOVÁ, Josef KUNCE, Ing. Miloš CULEK, Zdenka ŠUSTÁKOVÁ, Dušan BRODECKÝ, Eva ROSICKÁ, Jana HARTHOVÁ, Jan KORBEL, Ladislav KADLEC, Vladimír ZELINKA, Alois DUPAL, Jiří ČÍŽEK, Ludmila STRÍBRNSKÁ, Květoslava VOTAVOVÁ, Monika UZLOVÁ, Zdeněk SKOUMAL, Alois ZLATNÍČEK.

OPUSTILI NAŠE ŘADY...

V minulých dnech navždy opustili naše řady **ss. Josef Čermák a Jiří Matušek**, oba dlouholetí a obětaví členové a funkcionáři strany, vykonávali funkci předsedy ZO KSČM.

Čest jejich památce!

(red)

Žijí ve vzpomínkách

Od května 2000 předsedkyně ZO KSČM 2902 **Olga Loučková**, pracovnice JmKV KSČ v Brně, která působila velmi obětavě bez ohledu na čas mezi členy KSČM i mezi bezpartijními. Příčinila se např. o dobré výsledky ZO ve sbírkách na volební fond a na Jugoslávii po „humanitárním“ bombardování NATO.

Od května 2010 člen ZO KSČM 0302 **Brno-sever Stanislav Novák**, bývalý technický ředitel Generálního ředitelství Zemědělských staveb v Brně, pozorovatel řek při lovu ryb i modrého vlnobití naší politické scény, mistr britkého pera při kritice politopadového návratu ke kapitalismu a jeho důsledcích pro lidi poctivé práce. Zajímal se i o teoretické statí ve stranickém tisku a přispíval k nim i recenzemi statí Miloslava Ransdorfa. Napsal několik dílů vzpomínek na život svůj i naší společnosti.

Od května 2015 **RSDr. Vladimír Herman**, který začínal politicky působit na OV KSČ v Třebíči a pokračoval až do funkce vedoucího tajemníka JmKV KSČ v Brně a kandidáta předsednictva ÚV KSČ. Z této pozice v nejužším vedení KSČ hovořil na diskusních čtvrtcích 15. listopadu 2012 a 20. listopadu 2014 o vývoji před listopadem 1989 i po něm. I ve věku po 80 letech se mu vybavovala stanoviska členů tehdejšího vedení strany k událostem v naší zemi.

V květnu 2015 odešel ve věku 107 let **Stanislav Spáčil**, tehdejší nejstarší občan ČR a nejstarší člen KSČM a dalších organizací. Aktivnímu účastníkovi protinacistického odboje bylo uděleno nejvyšší vyznamenání Klubu českého pohraničí – *Vlastenecký řád KČP*.

Jako přesvědčení o správnosti a oprávněnosti idejí sociálně spravedlivé společnosti, jako skromní lidé žijí v našich vzpomínkách.

Karel Janiš

MěV KSČM BRNO zve na kulturní akci ve veřejném prostoru

DVOREK 2020

jako dík lidem v první linii v boji s koronavirem

neděle 31. května 2020
v čase od 10.00 do 15.30

BRNO - park vnitrobloku ulic Křídlovická, Zahradnická a Poříčí
Vchod z ul. Zahradnická

Vstup zdarma - dobrovolný příspěvek bude využit ke sponzorování seniorských aktivit

HUDEBNÍ DOPROVOD
formace

K.G.R. MORAVA

ECHO - BRNĚNSKÝ LEVICOVÝ OBČASNÍK. Vydavatel: Městský výbor KSČM v Brně, Křenová 67, PSČ 602 00, Brno • telefon: 734 430 203 • 734 430 204 • <http://www.kscm-brno.cz>; e-mail: mv.brno@kscm.cz; tibor.david@volny.cz; kobel.jan@post.cz • Redakce: PhDr. Karel Janiš - vedoucí, Tibor Dávid, Zdena Korčáková, Jan Korbel • Povoleno Min. kultury ČR, ev. č. MK ČR E 12191 • Nevyžádané rukopisy se nevrací. Uzávěrka 10. 3., příštího č. 16. května, č. 6/2020 vyjde 11. června.